

Our Shiur began with the גמרא continuing - from the previous daf - the debate of the two versions of the מחלוקת between the רבנן and רבנו.

The Gemara first cites a ברייתא, which simply read, would seem to be in accord with יר' אלעזר's understanding of the מחלוקת.

The עבודה זרה כשרץ – עבודה זרה thas the same rules of שרץ as שרץ, in that it's טומאת סטמא - by direct contact, and not מטמא טומאת משא - by carrying it.

Whereas, רבי עקיבא says

ווה זרה עבודה המ has the rules of עבודה ווה like ינדה ווה נדה לנדה, in that it IS מטמא טומאת משא.

עבודה who said that the רבנן also hold that עבודה זרה is מטמא טומאת ששא אי אי interpret this Braisa as follows.

- מאי כשרץ דלא מטמא באבן מסמא

When the עבודה said עבודה זרה כשרץ, they otnly meant to say that אבן is like שרץ in that it's not מטמא through אבן a stone placed on supports - which in the case of נדה, if she sits on that rock, utensils that are below become אטמא טומאת מדרס, even though they did not bear her weight. However, they agree that אכודה ועבודה is מטמא טומאת משא מטמא. Whereas, רבי עקיבא says רבי עבודה זרה כנדה - עבודה זרה IS מטמא באבן מסמא.

The גמרא cites another ברייתא which reads as follows: נכרי ונכרית עבודה זרה ומשמשיה הן ולא היסטן רבי עקיבא אומר הן - והסיטן

This Braisa cannot be understood simply as written, because - an idol-worshipping man or woman - נכרי ונכרית - גזרו עליהן שיהו כזבין לכל דבריהן

The Chachamim decreed that they have the status of זב וזבה, and are מטמא במשא ובהיסט, which means:

טמא כשא - is when the טהור carries the טמא.

טמאת היסט - is when the טמא carries or moves the טהור.

Therefore, after some discussion the Gemara interprets the Braisa as follows:

The words הן והסיטן mean -

- when they - the טומאת - are carried - In other words טומאת.

יהסיטן - when they - the טמא - carry or move others - In other words טומאת היסט.

Now, let's clarify the Halachos: בכרי ונכרית בין הן שהסיטו את אחרים ובין אחרים שהסיטו אותן טמאים – An idol-worshipping man or woman is מטמא - by being carried, במשא - by carrying or moving others - and this includes אבן מסמא - a placed stone.
This is universally agreed to by אלעזר, רבה, ור' אלעזר, רבה, ור' אלעזר - אלעזר שהסיטורים.

The Gemara interpets the ברייתא as follows...

דן והסימן

When they...

the Wish

Carry or Move

others

Carried

טומאת משא

Regarding עבודה זר., the מחלוקת of רבי עקיבא and the רבי מקיבא is as follows:
- according to רבה is as follows:
- מטמא במשא is only מטמא במשא by being carried, but is not יטמא בהיסט - by carrying something else.
- Whereas, עבודה זרה holds, אבודה זרה has the total status of זב the same Halacha as

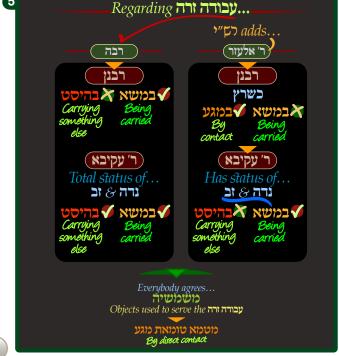
נכרית במשא - and transmits טומאה both במשא - whether they are carried or whether they carry something else.

Rashi adds; According to ה' אלעזר מחלוקת is as follows; The מחלוקת hold, עבודה זרה is completely like שרץ, and is only שרץ by direct contact, and not במגע - by carrying it, and of course not בהיסט - by moving others.

Whereas, רבי עקיבא holds, דה אas the status of זרה and נדה has the status of זרה משא regarding טומאת משא only, but not regarding טומאת היסט.

Everybody agrees regarding

- משמשיה – objects used to serve the עבודה זרה, like decorations, etc., are only טומאת מגע - by direct contact.

Review

The גמרא next talks about another aspect of עבודה זרה of סומאה of עבודה ורה ישנה לאברים - if taken apart, do the pieces of עבודה זרה ישנה לאברים vaintain their טומאה

The גמרא brings two versions of the question.

In the first version it says

רבעי לך - obviously, if it does not need an expert to put it back together, it's considered as if it's still whole.

The question is only if an expert is required to put it together, do we say that since it's in pieces it's considered broken and has no טומאה, or since none of the parts are missing it is still 900%.

אוירה לא תיבעי לך
היכא רהריוט יכול להחזירה לא תיבעי לך
היכא רהריוט יכול להחזירה לא תיבעי לך
OBVIOUSLY, if it doesn't need an expert
to put back together,
it's considered as still whole.

If an EXPERT is required...

It's in pieces No parts missing
אטטא

8 In the second version it says היכא דאין הדיוט יכול להחזירה לא תיבעי לך – if a layman cannot put it together and it needs an expert, then obviously it's considered broken and is not טמא. But if a layman can put it together is that enough to consider it whole, or do we say that since it's in pieces, it's not אטמא? Either way, the אטמא says ולורא היכון בוt the question stand.

Review

9 The גמרא then asks another question regarding טומאת עבודה.

עבודה ארה פחותא מכזית הוה - if an עבודה וs less than the size of an olive, is it still איטמא יטמא:

Do we say that just like שרץ, an אדה זהה is שנעדשה - even if there is only a piece the size of a lentil, or is it like מת - a dead body, which is not מטמא unless it's the size of an olive?

The גמרא answers במרא - come and hear a proof.

A עבודה זרה says that an עבודה זרה less than an olive is not טמא because of a פסוק which says

עבודה זרה he threw the ashes of עבודה ירה he threw the ashes of עבודה ירה ישלך את עפרה על קבר בני העם onto the graves of the people who had worshipped it. From the fact that the פטוק put graves and עבודה ירה together, we see they both only have טומאה if they're at least the size of an olive.

We proceed to the next מנין which begins with the word משנה

טהורה שהיא טהורה – from where do we know that a boat is not הקבל טומאה - it is not susceptible to Tumah.

12 The משנה answers משנה - Because the פסוק says שנאמר – דרך אניה בלב ים

The אמרא explains that since the Posuk compares אנרא - a boat, to ים - the sea, we can learn, ספינה טהור אף ספינה ים - just like the sea does not become טמא, so too, a boat does not become

למרא גמרא בites a Braisa in which חנניה derives this Halachah from another פסוק in פרשת שמיני where it says:
...מכל כלי עץ או בגד או עור או שק...

which compares wooden vessels to a sack regarding טומאה. י טומאה - just as a sack can be carried when it's

empty or full,

אף כל מיטלטל מלא וריקן - so too, all other types of vessels only become אף כל מיטלטל מלא וריקן יספינה if they can be carried when it's empty and full. - That excludes a wooden ship from becoming אטמא, because it cannot be carried when it's full, because it's too heavy.

The גמרא asks

מאי בינייהו - what is the practical difference between our משנה and חנניה? After all they are in agreement in the Halachah, and disagree only in the source.

The גמרא gives 2 answers. One is... חרס של חרס – a boat made of earthenware. According to our משנה, it would not become שמא either, because any boat is compared to water. According to חנניה, only wooden vessels cannot become טמא if they're too heavy to carry. But an earthenware boat can become טמא, because חרס is not mentioned in that Posuk.

A second difference is ספינת הירדן – a boat small enough to sail on the ירדן river. These boats are small enough to be carried. According to our משנה it does not become טמא, because any boat is compared to water.

According to טמא it would become טמא, because it can be carried.

As ר' חנינא בן עקביא taught;

מפני מה אמרו ספינת הירדן טמאה מפני שטוענין אותה ביבשה ומורידין - אותה למים

The ספינת הירדן IS susceptible to Tumah because it is loaded on land, and then lowered into the water.

The Daf concludes with several Aggadic teaching, the first of which is related to our last discussion.

חלעולם אל ימנע אדם את עצמו מבית המדרש ואפילו שעה אחת - לעולם אל ימנע אדם את עצמו מבית המדרש ואפילו שעה פיער פית המדרש בית המדרש ולא נתגלה טעמה עד שבא שהרי כמה שנים נשנית משנה זו בבית המדרש ולא נתגלה טעמה עד שבא ספינת הירדן - because this Halacha of ר' חנינא בן עקביא ופירשה was taught many years ago, and the reason was only revealed later by ר' חנינא בן עקביא.

Another well-known teaching;
אין דברי תורה מתקיימין אלא במי שממית עצמו עליה The words of the Torah are retained only by one who is willing to give his life for the Torah.
שנאמר זאת התורה אדם כי ימות באוהל.

ואתם הדבקים בה' אלוקיכם חיים כולכם היום

